

Zgromadzenia spontaniczne

Podstawa prawna

Postępowanie uproszczone w sprawach zgromadzeń określa rozdział 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1485).

Opis

„Zgromadzeniem spontanicznym jest zgromadzenie, które odbywa się w związku z zaistniałym nagłym i niemożliwym do wcześniejszego przewidzenia wydarzeniem związanym ze sferą publiczną, którego odbycie w innym terminie byłoby niecelowe lub mało istotne z punktu widzenia debaty publicznej.

Zgromadzenie spontaniczne może być rozwiązane przez funkcjonariusza kierującego działaniami Policji, jeżeli:

- 1) jego przebieg zagraża życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach;
- 2) jego przebieg powoduje poważne zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku publicznego;
- 3) powoduje istotne zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego na drogach publicznych;
- 4) jego przebieg narusza przepisy ustawy o zgromadzeniach albo przepisy karne;
- 5) zakłóca przebieg zgromadzenia organizowanego na podstawie właściwych zawiadomień.

Rozwiązanie zgromadzenia spontanicznego na podstawie wyżej wymienionych punktów następuje przez wydanie decyzji ustnej podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, poprzedzonej dwukrotnym ostrzeżeniem uczestników zgromadzenia spontanicznego o możliwości jego rozwiązania, a następnie ogłoszonej publicznie uczestnikom tego zgromadzenia.”